

Bardzo stare supernowe

3 listopada 2012

Międzynarodowy zespół astronomów zaobserwował najodleglejsze ze znanych bardzo jasnych supernowych. Pojawiły się one wkrótce po Wielkim Wybuchu.

„Obiekty są niezwykle jasne i niezwykle powoli przygasają. To właściwości charakterystyczne dla supernowych powstających wskutek niestabilności kreacji par (pair-instability supernovae – red.]. To rzadki mechanizm eksplozji, do którego dochodzi w bardzo masywnych gwiazdach, które niemal nie zawierają metalu. Takie były pierwsze gwiazdy, które się tworzyły” – mówi Raymond Carlsberg z University of Toronto.

W przeciwieństwie do klasycznych supernowych, których pozostałości mają w centrum czarną dziurę lub gwiazdę neutronową, w przypadku opisywanej tutaj supernowej pozostaje tylko mgławica. Gwiazda całkowicie rozrzuca swoją materię. Supernowe typu pair-instability powstają w wyniku eksplozji gwiazd o masie 150 do 300 razy większej od masy Słońca. We współczesnym świecie tak masywne gwiazdy już się nie formują. Powstawały jednak niedługo po Wielkim Wybuchu.

Supernowe SN2213 i SN1000+2016 zostały odkryte przez kanadyjsko-amerykańsko-brytyjski zespół uczonych.

Opracowanie: Mariusz Błoński

Na podstawie: University of Toronto

Źródło: [Kopalnia Wiedzy](#)